

Viisuvappu

Vanhojen ja mukavien opiskelukamujen kutsumana intoutuu aina silloin tällöin lähtemään pelipaikoille. Niin tänäkin vappuna, nyt Tapiolan nuorten sinfonikkojen vappukonserttiin.

Musiikinopiskelijoista oli saatu koottua mahtava täysi sinfoniaorkesteri viisine ko-meine bassoineen. Ja olipa vielä löytynyt harpistikin. Nuoret soittajat olivat pukeutuneet vapputyylisiin hassusti. Kuka tuli kylpytakissa, kuka uima-asussa, kuka pyjamasassa. Oli hassuja peruukkeja ja muita röyhelöitä.

Iso orkesteri soitti todella laidasta laitaan. Mozartista Bachiin, tangosta rokkiin ja Erik Bergmanista euroviisuihin. Kuulinpa ensi kerta urheilumaisesti selostetun osan Beethoven viidennestäkin. Ta ta ta taa!

Konsertin kantavaksi teemaksi oli otettu euroviisuilu. Se soittohan on pääosin yksinkertaista kolmisointumusiikkia, jossa esiintyjien asut ja venkoilu lavalla vievät pääosan. Waterloot, Lapponiat ja Fairytalet oli kuitenkin sovitettu mitä hienoimmin sinfoniaorkesterille. Euroviisujen tyyliin loppuedätysten modulaatioissakaan ei säästely.

Mielestäni shown varasti kuitenkin nuori kitaristi Iivo Kaipainen, joka marssi orkesterin eteen ja soitti virtuoosimaisesti Lordin kappaleen Hard Rock Hallelujah. Istuin eturivissä aivan hänen edessään. Aah! Enpä ole ennen tajunnutkaan, miten hieno melodia tähän rokkikappaleeseen kätkeytyy.

Päivän tähdeksi oli saatu tänä vuonna 50-vuotistaiteilijajuhlaansa viettävä Marion Rung, joka lauloi orkesterin edessä euroviisunsa Tipi-tii ja Tom Tom Tom. Tuttavani kysyi konsertin päätyttyä, mitä tykkäsit Marionista. No, ihan ookoo, muuta kyllä ne 50 vuotta ovat jättäneet jälkensä ääneen.

Vaikka asut ja puitteet olivat rennot, pelaajat eivät sitä olleet. Kappaleet oli selvästi sovitettu vakavalla otteella, ja ne olivat monilta osin aika vaikeita. Soittajat keskittyivät tarkasti nuottien lukemiseen ja instrumenttiansa hallitsemiseen. Tunnelma oli jotenkin epätodellinen, koska soitosta kuitenkin kumpusi melkoinen raikuli-meininki.

Lippu ei huimia maksanut. Kaksi puolitoistatuntista konserttia oli myyty loppuun. Tuli kuitenkin sievoiset rahat, joilla varmaan autetaan uusia virtuooseja opin tielle.

Tällaisia soittoja ei kuitenkaan voi mitata rahalla. Tulos mitataan tunteilla ja tunnelmalla. Konsertin jälkeen ei näkynyt yhtään myrtyntä naamaa, ei kuulijoiden eikä etenkin esiintyjien joukossa. Jäi todella hyvä mieli. Vapun kolea sateinen sääkin oli kuin poispyyhkäisty, vaikka ylimääräisenä tuli oikea vappubiisi Rekiretki.

Tarkoitus oli vielä mennä kuuntelemaan Oopperan Big Bandiä Almi-saliin. Luulin, että aina saa jäännös- tai peruutuspaikkoja, mutta ei nyt. Ei edes lirkuttelemalla. No, ehkä parempi näin. Ammattilaisten irrottelut olisivat ehkä vain viilentäneet nuorten muusikoiden jättämää mukavaa poltetta.

pajen